

11. Chociaż Aniołowie będąc większymi siłami i mocą, nie przynioszą przeciwko nim przed Pana bliźnierczego sądu.

12. Ale ci, jako było bezrozumne, które za przyrodoznieniem idzie, sprawione na ubowienie i skazę, bliźniac to, czego nie * wiedzą, w tój skazie swojej zagina. * Jud. 9. 10.

13. I odniosą zapłatę niesprawiedliwości, jako i ci, którzy mają za rozkosz każdodziennę lubości, będąc plugawstwem i zmagają, rozkosz mają w zdradach swoich, z wami bankietując.

14. Oczy mają pełne cudzozióstwa, i bez przestania grzesząc, przytłuczają dusze niesłateczne, mając serce wyćwiczone w łakomstwie, synowie prakłestwa, zbladzi, nasładując * drogi Balaama, syna Bosorowego, który zapłatę niesprawiedliwości umiłowal; * 4. Moj. 22. 33. Jud. 9. 11.

15. Ale miał karanie za swój występpek, ponieważ jarzmo niema osłica poddana, człowieczym głosem przemówiwszy, zahamowała szaleństwo proroka.

16. Ci są studniami bez wody, obłoki od wiatru pędzone, którym chmurą ciemnością na wieki jest zachowana.

17. Albowiem nadetą próżność mówiąg, przytłuczają przez pożądlwość ciała i rozpuszt się tych, którzy byli prawdziwie uciekli od obciążających w błędzie,

18. Wolność im obiecując, a sami będąc niewolnikami skazy. Albowiem kto jest * od kogo przerywiony, temu też jest zniewolony. * Jan. 8. 34. 2. Tym. 6. 10.

19. Bo ponieważ oni uszli plugawstw swiata przez poznanie Pana i zbawiciela Jezusa Chrystusa, a znowu się zaś nie mi * uwikławszy, zwyciężeni bywają; stają się ostatecznie rzeczy ich gorsze niż pierwsze. * Mat. 12. 23. 2. Tym. 6. 10.

20. Boby im było lepiej, nie uznać drogi sprawiedliwości, niżeli poznać drogi swiatego.

21. Aleć się im przydało według onęj prawdziwej przypowieści: Pies wrócił się * do zwracania swego, a swinia umyla do walania się w błocie. * Przp. 26. 11.

ROZDZIAŁ III.

I. Petrosba, benci często upominają dla niebezpieczeństwa od marności 1-7. II. Upominają, aby wedle zmysłu doświadczenia o dniu Pańskim nie rozumieli 13. III. Ale wiedzieli, że już prawie obywatel jest 14-16.

Najmilsi! już też drugi list do was

miejsce za zbawienie wasze, jako wam przedtym; strzeżcie * się, abyście błądem tych nieoborników nie byli zwiedzieni, i nie wypadli z waszej stateczności;

16. Jako i we wszystkich listach swoich mówiac o tych rzeczach, między innymi sa niektórymi rzeczmi trudne ku wyrozumieniu, które nieumiejętni i niestateczni wykręcają jako i inne pisma, ku swemu własnemu zatruceniu.

List pierwszy powszechny Ś. Jana Apostoła.

ROZDZIAŁ I.

I. O chwale osiem wieców, w którym jest żywot 1-4. II. i światłość 5-8. III. Bóg, Bóg, wiecznym obecnym. Jedyny pod ciężarem grzechów wydział, do którego się ministerstwa wolał 9. 10.

Co było od początku, cośmy słyszeli, cośmy oczyma naszymi widzieli, i na cośmy pałryli, i czego się ręce nasze dotykały; o Słowie żywota; 2. (Bo żywot objawiony jest, i widzialny i świadczony i zwiastujemy wam na żywot wieczny, który był u Ojca, i objawiony nam jest.)

3. Cośmy, mówię, widzieli i słyszeli, to wam zwiastujemy, abyście i wy z nami współczność mieli, a społeczność nasza aby była z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem.

4. A toć wam piszemy, aby radość wasza * zupełna była. * Jan. 15. 11.

II. 5. A toć jest poselstwo, któreśmy słyszeli od niego, i zwiastujemy wam: iż Bóg jest * światłość, a żadnej ciemności w nim niemasz. * Jan. 1. 9. 12. 1. 5.

6. Jeżelibyśmy rzekli, iż społeczność mamy z nim, a w ciemności chodzimy, kłamamy, a nie czynimy prawdy.

7. A jeżeli w światłości chodzimy, jako on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, reście mieli od początku; a to stare Syna jego, oczyszczając * nas od wszelkiego grzechu. * 2. Jan. 9. 14. 1. Pet. 1. 19. Objaw. 1. 5.

8. Jeżelibyśmy rzekli, iż * grzechu nie mamy, sami siebie zwodzimy, a prawdy w nas niemasz. * 1. Jan. 8. 4. 2. Kor. 6. 5. Przp. 20. 9.

9. Jeżelibyśmy wymiali * grzechy nasze, wiernie jest Bóg i sprawiedliwy, aby nam odpuszczył grzechy; i oczyszczył nas od wszelkiej nieprawości. * Ps. 24. 5. Przp. 28. 13. Dan. 9. 5. Mat. 3. 6. 2. Kor. 5. 16. 1. Jan. 1. 7. 1. 9.

10. Jeżelibyśmy rzekli, żeśmy nie grzeszyli, kłamocą go czynimy, a słowa jego niemasz.

ROZDZIAŁ II.

I. Chrystus pośrednik i przycięca 1. II. Najmilsie boga są przez swego wspaniałego pokazanie 3-11. III. Bóg, Bóg, wspaniałym ludzkiem służy 12. 13. IV. Bóg przez samym Chrystusem trwali 14. V. Świat wręcać 15-17. VI. Antychrysta się strzeż 18. 19. VII. przy pomnając prawdziwie statecznie trwać 20-23.

Dziaki moje! to wam piszę, abyście nie grzeszyli; i jeżeli kto zgrzeszy, mamy oredowniką u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego;

2. A on jest ubaganiem za grzechy nasze; a nie tylko za nasze, ale też za grzechy * wszystkiego świata. * 1. Jan. 1. 9. 1. 3. 16.

III. 3. A przez to wiemy, żeśmy go poznali, jeżeli przykazania jego zachowujemy.

4. Kto mówi: Znam go, a przykazania jego nie zachowuję, kłamocą jest, a prawdy w nim niemasz.

5. Lecz toby zachował słowa jego, prawdziwie się w tym miłosć Boga wykonała; przez to znamy, iż w nim jest * steśmy.

6. Kto mówi, że w nim mieszka, powiniem, jako on chodzą, i sam także chodzą.

7. Bracia! nie nowe * przykazanie wam piszę, ale przykazanie stare, które mieli od początku; a to stare przykazanie jest ono słowo, któreście słyszeli od początku.

8. Zastę przykazanie nowe * piszę wam, które jest prawdziwe w nim i w was: iż ciemność przemija, a prawdziwa ona światłość już świeci. * Jan. 1. 9. 24.

9. Kto mówi, iż jest w światłości, a brata swego nienawidzi, w ciemności jest aż dotąd.

10. Kto miłuje brata swego, w światłości jest, a zgorzenia w nim * nie tości mieszka, i zgorzenia w nim * nie masz.

11. Lecz kto nienawidzi brata * swego, niemasz.

go, w ciemności jest i w ciemności chodzą, a nie wie, gdzie idzie, iż ciemność zasłania oczy jego.

III. 12. Piszę wam, dzieci! iż wam są odpuszczone grzechy dla imienia Jego.

13. Piszę wam, ojcowie! żeście poznali tego, który jest od początku. Piszę wam, młodzieńcy! żeście zwyciężyli onego złośnika.

IV. 14. Piszę wam, dzieci! żeście poznali Ojca. Pisałem wam, ojcowie! żeście poznali onego, który jest od początku. Pisałem wam, młodzieńcy! żeście poznali, a słowo Boże mieszka w was, a żeście zwyciężyli onego złośnika.

V. 15. Nie miłujcie świata, ani tych rzeczy, które są na świecie; jeżeli kto miłuje świat, nie masz w nim miłości ojcowskiej.

16. Albowiem wszystko, co jest na świecie, jako pożądliwość ciała, i pożądliwość oczu, i pycha żywota, toć nie jest z Ojca, ale jest z świata.

17. Świataci przemijają, i pożądliwość jego; ale kto czyni wolę Bożą, trwa na wieki.

VI. 18. Dzieciecki! ostateczna go-dzina jest; a jakoście słyszeli, że antychryści przyjdą, i teraz wiele antychrystów powstało; stąd wiemy, iż jest ostateczna godzina.

19. Z nas wyszli, ale nie byli z nas; albowiem gdyby byli z nas, zostaliby z nami; ale wyszli z nas, aby objawieni byli, iż wszyscy nie byli z nas.

20. Ale wy macie pomazanie od onego Świętego, i wiecie wszystko.

21. Nie pisałem wam, przeto, żebyście prawdy nie znali, ale że ją znacie, a iż wszelkie kłamstwo nie jest z prawdy.

22. Któż jest kłamca? Ażaj nie ten, który zapiera, iż Jezus nie jest Chrystusem? Ten jest antychryst, który się zapiera Ojca i Syna.

23. Każdy, co się zapiera Syna, i Ojca nie ma; a kto wynajduje Syna, ma i Ojca.

VII. 24. Wy tedy, coście słyszeli od początku, to niechaj w was zostaje; jeżeliby w was zostawało, coście słyszeli od początku, i wy w Synu i w Ojcu zostaniecie.

25. A tać jest obietnica, którą on nam obiecał, to jest, żywot na wieczny.

26. Tom wam napisał o tych, którzy was zwodzą.

27. Ale to pomazanie, któreście wy wzięli od niego, zostaje w was, a nie potrzebujecie, aby was kto uczył; ale jako to pomazanie uczy was o wszystkim, a jako prawdziwe, i nie jest kłamstwem, a jako was nauczył, tak w nim zostanie.

28. I teraz, dzieci! jeżeli w nim, abyśmy, gdy się ukazuje, ufanie mieli, a nie byli zawstyżeni od niego w przyjęciu jego.

29. Ponieważ wiecie, że on sprawi-dliwy jest, wiecie też, iż każdy, który czyni sprawiedliwość, z niego narodził się jest.

ROZDZIAŁ III.

I. Żeność tego, że nas Bóg za synów swoich przyjął, a iż w tym żywocie obym nie uczyniamy miłość 14.—18. IV. i umiłość w Bogu 19.—24.

Patrzcie, jaką miłość dał nam Ojciec, abyśmy dziećmi Bożymi nazwani byli. Dlatego świat nie zna nas, iż onego nie zna.

2. Najmils! teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale się jeszcze nie objawilo. czym będziemy; lecz wiemy, iż gdy się objawi, podobni mu będziemy; albowiem uprzemy go tak, jako jest.

3. A któkolwiek ma tę nadzieję w nim oczyszcza się, jako i on czysty jest.

4. Każdy, co czyni grzech, ten i za kon przestępuje; albowiem grzech * jest przestępstwo zakonem.

5. A wiecie, iż się on objawił, aby grzechy * nasze zgladził, a grzechu w nim niemasz.

6. Wszelki tedy, kto w nim mieszka, nie grzeszy; ale któkolwiek grzeszy, nie widział go, ani go poznał.

II. 7. Dzieciecki! * niechaj was nikt nie zwodzi; kto czyni i sprawiedliwość, sprawiedliwy jest, jako i on sprawiedliwy jest.

8. Kto czyni grzech, z * dyjabła jest; gdyż od początku dyabeł grzeszy. Na to się objawił Syn Boży, aby zepsował uczynki dyjabelskie.

9. Wszelki, co się narodził z Boga, grzechu nie czyni, iż nasienie jego w nim zostaje, i nie może grzeszyć, iż z Boga narodził się jest.

10. Po tem poznać dziećmi Bożymi i

ROZDZIAŁ IV.

I. Doświadczanie duchów 1.—11. II. miłość 6r. jako prawdziwa 12.—17. III. Dziećmi Boży do miłości braterskiej usługuje 18.—21.

Najmils! nie każdemu duchowi wierzenie; ale doświadczajcie duchów, jeżeli z Boga są. Bo wiele fałszywych proroków wyszło na świat.

2. Przech to poznawajcie Ducha Bożego: Wszelki duch, który przyszedł, iż Jezus Chrystus w ciele przyszedł, z Boga jest.

3. Ale wszelki duch, który nie wie-pryzna, że Jezus Chrystus w ciele przyszedł, nie jest z Boga; ale ten jest on duch antychrystusowy, o którymście słyszeli, iż idzie; i teraz już jest na świecie.

4. Wy z Boga jesteście, dzieci! i zwyciężyście ich; iż większy jest ten, który w was jest, niż ten, który jest na świecie.

5. Oni są z świata; przetoż o świecie mówią, a świat ich słucha.

6. My z Boga jesteśmy. Kto zna Boga, słucha nas; kto nie jest z Boga, nie słucha nas. Przech to poznajmy ducha prawdy i ducha błędnego.

II. 7. Najmils! miłujmy jedni drugich, gdyż miłość jest z Boga; * i każdy, co miłuje, z Boga jest narodził, i zna Boga.

8. Kto nie miłuje, nie zna Boga; gdyż Bóg jest miłość.

9. Przech to objawiona jest * miłość Boża ku nam, iż Syna swego jednorodzonego posłał Bóg na świat, abyśmy żyli przezzeń.

10. W tem jest miłość, nie iżbyśmy my umiłowali Boga, ale iż on umiłowal nas, i posłał Syna swego, aby był ublaganiem * za grzechy nasze.

11. Najmils! ponieważ nas tak Bóg umiłowal i myśmy powinni jedni drugich miłować.

12. Boga zaden * nigdy nie widział; ale jeżeli miłujemy jedni drugich, Bóg w nas mieszka, a miłość jego doskonała jest w nas.

13. Przech to poznajmy, iż w nim mieszka, a on w nas, iż z Ducha swego * nam dał.

14. A myśmy widzieli i świadczy-my, iż Ojciec posłał Syna, aby był zbawicielem świata.

15. Ktobykolwiek wyznał, iż Jezus

dzieci dyjabelskie. Wszelki, który nie czyni sprawiedliwości, nie jest z Boga, i który nie miłuje brata swego.

11. Albowiem to jest poselstwo, któreście słyszeli od początku, abyśmy jedni drugich miłowali.

12. Nie jako * Kain, który był z tego złośnika, i zabił brata swego. A dlaczego go zabił? iż uczynił jego zło były, a brata jego sprawiedliwie.

13. Nie dziwiście się, bracia moi! jeżeli was świat nienawidzi.

III. 14. My wiemy, żeśmy przeniesieni z śmierci do żywota, iż miłujemy braci; kto nie miłuje brata, zostaje w * śmierci.

15. Każdy, co nienawidzi brata swego, męzobójca jest; i wiecie, iż zaden męzobójca nie ma żywota wiecznego w sobie zostawającego.

16. Przech tośmy poznali miłość Bożą, iż on duszę swoją za * nas pokrzyżował, i myśmy powinni kłaść duszę za brata.

17. A który miał majątność * świata tego, i widziałby brata swego potrzebującego, a zawarby wewnątrzności swoje przed nim, jakoż w nim zostaje miłość Boża?

18. Dzieciecki moje! nie miłujmy słowem ani językiem, ale uczynkami i prawdą.

IV. 19. A przech to poznajmy, iż z prawdy jesteśmy, i przed nim uspokojony serca nasze.

20. Bo jeżeliby nas potępiało serce nasze, daleko większy jest Bóg, niż serce nasze, i wie wszystko.

21. Najmils! jeżeliby serce nasze nas nie potępiało, ufanie mamy ku Bogu;

22. I o cokolwiekbyśmy * prosili, bierzemy od niego; bo przykazania jego chowamy i to, co się podobna przed obliczem jego, czynimy.

23. A toć jest przykazanie * jego, abyśmy wierzyli imieniu Syna Jego Jezusa Chrystusa, i miłowali jedni drugich, jako nam * przykazal.

24. Bo kto chowa * przykazania Jego, w nim mieszka, a on też w nim; a przezo to * znamy, iż mieszka w nas, to jest, z Ducha, którego nam dał.

List wtóry Ś. Jana Apostoła.

to jest, jakście słyszeli od początku, abyście w nim chodzili.

V. 7. Gdyż wiele * zrodzielieli wyszło na świat, którzy nie wyznawali, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele; ten jest zrodzielieliem i aniechrystem.

8. Strzeżcie samych siebie, żebyśmy nie stracili tego, koło czegośmy pracowali, ale żebyśmy odpłatę zupełną wzięli. 9. Wszelki, co przestępuje, a nie zostaje w nauce Chrystusowej, Boga nie ma; kto zostaje w nauce Chrystusowej, ten i Ojca i Syna ma.

VI. 10. Jeżeli kto przychodzi * do was, a tej nauki nie przynosi, nie przyjmujcie go w dom, ani go pozdrawiajcie.

11. Albowiem kto takiego pozdrawia, uczestnikiem * jest złych uczynków jego.

12. Mając wam wiele pisać, nie chciałem przez papier i inkaust, ale mam nadzieję, że do was przyjdę, i ustnie z wami mówić będę, aby radość * nasza była zupełną.

13. Pozdrawiają cię dziatki siostry twojej w Panu wybrańej. Amen.

ROZDZIAŁ JEDEN.

I. Ten list pisany jest do jednej pobranej pani, która chciała mieć w bożni Bożej wychowane i. Szwajcałko, pozostawia Apostoła 3. III. 1. IV. proszę, aby w miłości chrześcijańskiej trwała 5. 6. V. a wiedząc, że wiele jest zwodzielieli 7-9. VI. onych się pilnie strzeżcie 10-13.

Starszy wybrańej pani, i dziatkom jej, które ja miłuję w prawdzie, a nie ja tylko, ale i wszyscy, którzy poznali prawdę, i z nami będącie na wieki.

II. 3. Niech będzie z wami łaska, miłostwiarze i pokój od Boga Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa, Syna Ojcowego, w prawdzie i w miłości.

III. 4. Uradowałem się bardzo; żem znalazł niektóre z dziełek * twoich chodzące w prawdzie, jakośmy przykazanie, wzięli od Ojca.

IV. 5. A teraz proszę cię, Pani! nie jako przykazanie nowe * pisać ci, ale któregoś mieli od początku, abyśmy jedni drugich * miłowali.

6. A taó * jest miłość, abyśmy chodzili według przykazań jego. A przykazanie

I. JOHANNIS 4. 5.

jest Synem Bożym, Bóg w nim mieszka a on w Bogu.

III. 16. I myślny poznali i uwierzyli o miłości, którą Bóg ma ku nam. Bóg jest miłość; a kto mieszka w miłości, w Bogu mieszka, a Bóg w nim.

17. W tém doskonała jest miłość Boża z nami, abyśmy ufanie mieli w dzień sądu, iż jaki on jest, taey i my jesteśmy na tym świecie.

18. Niemaszci bojaźni w miłości, ale miłość doskonała przez wyznacza bojaźni: bo bojaźń ma udzielenie, a kto się boi, nie jest doskonały w miłości.

19. My go miłujemy, iż on nas pierwej umiłowal.

20. Jeżeliby kto rzekł: Miłuję * Boga, a bratby swego nienawidział, kłamca jest; albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widział, Boga, którego nie widział, jakóż może miłować?

21. A toó rozkazanie mamy od niego, aby ten * co miłuje Boga, miłował i brata swego.

ROZDZIAŁ V.

I. Miłość braterska z wiarą zbezona jest 1-9. II. wiara w Boga bez wiary w Chrystusa, która nie może być prawdziwą 10-17. IV. który umyślnie nie grzeszą 18-21.

Wszelki, co wierzy, iż Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził; a wszelki, co miłuje tego, który urodził, miłuje i tego, który z niego jest narodzony.

2. Przez to znamy, iż miłujemy dziatki Boże, gdy Boga miłujemy, i przykazania jego chowamy.

3. Albowiem ta jest miłość Boża, abyśmy przykazania jego chowali; a przykazania jego * nie są ciężkie.

4. Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża * świat; a to jest zwycięstwo, które zwyciężyło świat, wiara nasza.

5. Któż jest, co zwycięża świat, tylko kto wierzy, iż Jezus jest Synem Bożym?

6. Tenci jest, który przyszedł przez wodę i krew. Jezus Chrystus, nie w wodzie tylko, ale w wodzie i we krwi; a Duch jest, który świadczy, iż Duch jest prawdą.

7. Albowiem trzej są, * którzy świadczą na niebie: Ojciec, Słowo, i Duch Święty, a ci trzej jedno są.

8. A trzej są, którzy świadczą na ziemi: Duch, i woda, i krew, a ci trzej ku jednemu są.

9. Ponieważ świadectwo ludzkie przyjmujemy, świadectwo Boże większe jest; albowiem to jest świadectwo Boże, które świadczy o * Synu swoim.

II. 10. Kto wierzy * w Syna Bożego ma świadectwo sam w sobie. Kto nie wierzy Bogu, kłamca go uczynił, iż nie uwierzył temu świadectwu, które Bóg świadczył o Synu swoim.

11. A toó jest świadectwo, iż nam Bóg dał żywot wieczny; a ten żywot jest w Synu jego.

12. Kto ma * Syna, ma żywot; kto nie ma Syna Bożego, nie ma żywota.

13. Te rzeczy napisałem wam, którzy wierzyacie w imię Syna Bożego, żebyście wiedzieli, iż * macie żywot wieczny, i abyście wierzyli w imię Syna Bożego.

III. 14. A toó jest ufanie, które mamy do niego, iż jeżeliśmy o co prosili według woli * jego, słyszy nas.

15. A jeżeli wiemy, iż nas słyszy, o cokolwiekbyśmy prosili, tedy wiemy, iż mamy te rzeczy, o któreśmy go prosili.

16. Jeżeliby kto widział brata swego grzeszącego grzechem nie na śmierć, niechże się modli za nim, a da mu Bóg żywot, to jest, grzeszącym nie na śmierć. Jestci grzech na * śmierć; nie za tym, mówię, aby się kto modlił.

17. Wszelka niesprawiedliwość * jest grzech; ale jest grzech nie na śmierć.

IV. 18. Wiemy, iż wszelki, który się z Boga * narodził, nie grzeszy; ale który się narodził z Boga, zachowuje samego siebie, a on złobnik nie dotyka się go.

19. Wiemy, iż z Boga jesteśmy; ale świat wszystek w ziemi pokonany jest.

20. A wiemy, iż Syn Boży przyszedł, i dał nam * zmysł, abyśmy poznali onego prawdziwego Boga, i jesteśmy w o- tym prawdziwym, to jest, w Synu jego Jezusie Chrystusie; tenci jest prawdziwy Bóg i żywot wieczny.

21. Dziatczki! strzeżcie się bałwanów. Amen.

List trzeci Ś. Jana Apostoła.

ROZDZIAŁ JEDEN.

I. Jan święty i powieszawszy szczęścia Gajowi 1. 2. II. upomniósł 3-4. III. i gócinność jego zaleca 5-8. IV. ale Dyoctreśowa hardość winuje 9-10. V. Gaję napomina, aby w dobroczynności trwał 11. VI. Domocytusa zaleca 12-16.

Starszy Gajowi miłemu, którego ja miłuję w prawdzie.

2. Najmilszy! najprząd żądam, abyć się dobrze powoadało, i abyś był zdrowsy, tak jako się dobrze powoada duszy twojej.

III. 3. Albowiem wielcem się uradował, gdy przyszedł bracia, i dał światu o twojej prawdzie, jako ty w prawdzie chodzisz.

4. Większej nad tę radości nie mam, jako gdy słyszę, iż * dziatki moje chodzą w szczerości.

III. 5. Najmilszy! wiernie czynisz, cokolwiek czynisz przeciwko bractrom i przeciw gościom,

6. Którzy świadectwo wydali o miłości twojej przed zbroem; i dobrze uczynisz, jeżeli ich odprowadzisz, jako przystoi przed Bogiem.

7. Albowiem dla imienia jego wyszli, nie nie wzięwszy od pogan.

8. My tedy takowych powinniśmy przyjmować, abyśmy byli pomocnikami prawdziwe.

IV. 9. Pisałem do zboru waszego; ale Dyoctrefes, który chce być przedniejszą między nimi, nie przyjmujcie nas.

10. Przeto jeżeli przyjdę, słowami ze- ucyński jego, które czyni, słowami ze- mi obmawiając nas, a nie mając dosyć na tém, i sam braci nie przyjmując; i tym, coły przyjąc chcieli, zabrania, i ze zboru ich wyłącza.

V. 11. Najmilszy! nie nasladuj złego, ale dobrego. Kto dobrze czyni, z Bo-